

[Palle Simonsen]

Jeg forstår på de supplerende bemærkninger, som forsvarsministeren kom med for et øjeblik siden, at det, ministeren har ønsket i dag, er at få en større bevægelsesfrihed end det, han opfatter dagsordenen af marts 1976 som udtryk for.

Hr. Christophersen har netop for et øjeblik siden givet argumenter for, at der er en rummelighed i den, og vi har også talt om den rolige afvikling. Men ministeren ønsker altså en større bevægelsesfrihed end det, der er knyttet til dagsordenen af 1976. Derfor må man spørge ministeren: hvad er det, denne større bevægelsesfrihed skal bruges til? Skal den bruges til afviklingen, eller skal den i virkeligheden bruges til en fortsættelse i årevis? Det synes jeg stadig væk står meget uklart, for er målet for regeringen en afvikling, så burde den henholde sig til den tidligere dagsorden. Derfor må jeg indtil videre opfatte det således, at regeringen i virkeligheden ønsker at kapitulere over for opgaven.

Ministeren siger, at regeringen har en plan, og denne plan er altså et udvalg, som man skal nedsætte, bl. a. med repræsentation fra Københavns kommune. Her kan jeg dog ikke undlade den bemærkning, at der jo snart har været mange udvalg i denne sag gennem årene, også hvor Københavns kommune har været inddraget, men løsninger har vi nu ikke fået. Vi har fået nogle debatter, som har sat nogle punktummer indimellem, og når der så er gået en periode, har man fundet ud af at tage en ny debat. Det er i virkeligheden opslidende, og det er ikke nogen løsning på problemet.

Når ministeren siger, at jeg overdriver alt for stærkt, når jeg påstår, at der skal bruges 30-40 mill. kr. til at istandsætte boligerne på Christiania - ministeren ønsker kun 4-8 mill. kr. - ja, så må jeg for det første sige, at alene den omstændighed, at ministeren nu formentlig vil komme med en ansøgning om anvendelse af 4-8 mill. kr., dokumenterer, at regeringen faktisk ikke har noget mål for afviklingen, men at man lader stå til, for ellers var det jo meningsløst at bruge 4-8 mill. kr. Det er den ene side af sagen.

Den anden side af sagen er den, at hvis man ikke opfylder de krav, som Københavns kommune stiller med hensyn til opfyldelse af bygge Lovgivning og brand Lovgivning, så må ejeren blive idømt tvangsbøder - således er loven. Ejeren er forsvarsministeriet, og det

vil altså sige, at det er forsvarsministeriet, der her skal idømmes bøder. Eller vil det sige - og det må vi have opklaret - at forsvarsministeren vil gå til Københavns kommune og sige: i denne sag omkring Christiania behøver I ikke at følge loven, dér må I ikke stille de samme skrappe krav, som I stiller til den øvrige del af befolkningen?

Jeg har forstået det helt klart sådan, at Københavns kommune opfatter det således, at en efterlevn af bygge Lovgivning og brand Lovgivning vil koste 30-40 mill. kr. Men så må - hvis ikke man følger det - alternativet jo blive, at enten idømmes forsvarsministeren tvangsbøder, eller også må ministeren gå den tunge gang til Københavns kommune og sige: her skal I ikke opfylde reglerne på samme måde som andetsteds. Det synes jeg nok er meget betænkeligt.

Derfor må min konklusion blive som i første omgang, at den fornuftige løsning på dette problem kan etableres inden for den allerede gældende dagsorden. Der er ikke i ministerens redegørelse nogen antydning af noget mål for, hvad man vil anvende den større fleksibilitet, som et flertal eventuelt vil give ministeren her i dag, til. Derfor må vi stadig væk afvise regeringens dagsorden og fastslå, at vi står fast på den tidligere truffne beslutning her i folketinget i 1976.

Erhard Jakobsen (CD):

Der er et par gange under debatten fremkommet antydninger af, at man måske kunne løse Christiania problemet ved at sende dem til Grønland. Jeg vil gerne som medlem af Grønlandsrådet protestere. Vi kan have begået forskellige forsyndelser mod Grønland, med dette ville dog alligevel være det værste, vi kunne præstere i den henseende.

Derimod vil jeg tro, at der måske var en anden udvej. En mig nærstående kollega har i dag udtrykt stor sympati og varme og hjerte osv., og derfor kunne jeg tænke mig at spørge: hvad med at undersøge mulighederne for Rømhø? Dér kunne man måske oven i købet få et skib, så man kunne lege sørøvere og altså være til søs. Der er måske et særlig solvent skib, som kunne bruges i den forbindelse.

Må jeg om dagsordenen sige, at da fru Tove Jørgensen har nævnt ordet afvikling, så forstår man da godt det snedige i det, så kan